

วิทยานิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการจัดตั้งสำนักงาน กฎหมายตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528
คำสำคัญ	ความรับผิดชอบในการจัดตั้งสำนักงานกฎหมาย
นักศึกษา	อนุราช เพิ่มสิน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ภัฏฐิญา สิริบรรพิตพันธ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการจัดตั้งสำนักงานกฎหมาย เพราะในปัจจุบันการจัดตั้งสำนักงานกฎหมายยังเป็นไปอย่างอิสระ และไม่มีบทกำหนดความรับผิดชอบของสำนักงานกฎหมายนั้น ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางในการจัดตั้งสำนักงานกฎหมายมีประสิทธิภาพและมาตรฐาน ตลอดจนมีบทกำหนดโทษสำนักงานกฎหมาย จึงเป็นวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานกฎหมายพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 มาตรา 42 ในประเด็นนี้เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดกล่าวถึงโครงสร้างการจัดตั้งสำนักงานกฎหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 มาตรา 42 กำหนดแต่เพียงให้นายทะเบียนทนายความจดทะเบียนสำนักงานกฎหมายไว้ในทะเบียนเท่านั้น มิได้มีการกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนสำนักงานกฎหมายจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ ทำให้การตั้งสำนักงานกฎหมายสามารถตั้งได้โดยบุคคลใดก็ตามที่สนใจและต้องการประกอบธุรกิจด้านนี้ โดยที่ไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใดที่จะเข้าไปตรวจสอบ กำกับ ควบคุมดูแล ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชน (2) ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการประพฤติผิดมรรยาททนายความของทนายความในสำนักงานกฎหมายเนื่องจากข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 หมวด 1 ข้อ 4 ไม่ได้มีข้อความใดกล่าวถึงสำนักงานกฎหมาย ข้อบังคับดังกล่าวจึงยังไม่นำมาใช้บังคับกับสำนักงานกฎหมายด้วย ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานกฎหมายที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบใด ก็ไม่ต้องรับผิดชอบตามข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม และ (3) ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษแก่สำนักงานกฎหมายที่ประพฤติผิด

มรรยาทนายความ เนื่องจากยังไม่มียกเว้นข้อบัญญัติใดที่บัญญัติเกี่ยวกับการภาคทัณฑ์ การห้ามประกอบกิจการภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือการปรับ ของสำนักงานกฎหมาย โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายในสังกัดหรือสำนักงานกฎหมายนั้น ๆ หรือการมีส่วนรับรู้หรือสนับสนุนให้ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายในสังกัดหรือสำนักงานกฎหมายประพฤติผิดมรรยาทนายความ ส่งผลให้สำนักงานกฎหมายนั้นไม่เกิดความเกรงกลัวและไม่เข้มงวดกับการตรวจสอบ เพื่อไม่ให้ทนายความนั้นพฤติกรรมมรรยาทนายความ

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นควรเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาทนายความ พ.ศ. 2529 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของสำนักงานกฎหมาย